І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюз: 435-8740 Тел. в Ню Йорку: BArclay 7-4125 УНСоюзу: BArclay 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 177. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 23-го ВЕРЕСНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 23, 1966 No. 177. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 22 вересня, 1966

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ ВІДКИНУВ ВНЕСОК провідника республіканської меншости Еверетта МекКінлі Дірксена на поправку до Конституції, згідно з якою була б дозволена молитва в публічних школах для тих дітей, що цього бажають. За цей внесок голосували тільки 49 сенаторів, проти було 37. Для внеску про зміну конституції треба більшости двох третіх присутніх, до цієї більшости недоставало 9 голосів. Сенатор Дірксен заявив, що в найближчому році знов внесе пропозицію на зміну конституції в справі молитви в школах, але поробить більші приготовання, щоб його пропозиція дістала потрібну більшість.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ПРОВІДНИКИ в Палаті Репрезентантів критикують президента Джансона за те, що він не виявляє вповні своїх плянів в справі війни у В'єтнамі. Республіканці твердять, що Президент плянує збільшити війну у В'єтнамі після виборів, але тепер про це нічого не говорить. Демократи заперечують це, кажучи, що республіканці хочуть покористуватися дешевою демагогією та зробити війну у В'єтнамі виборчою проблемою. Голова Палатної Республіканської Конференції конгресмен Мелвін Р. Лерд сказав на пресовій конференції, що Уряд не виявляє перед виборцями дійсних коштів війни у В'єтнамі. Демократи твердять, що війну у В'єтнамі мають підтримувати обидві партії.

ЗДА МУСЯТЬ ЗБУДУВАТИ 1,500 КОРАБЛІВ, щоб втримати свою морську потугу на відповідній висоті. Так заявив президент Ради Американських Фірм, які будують кораблі — Едвін М. Гуд. Він казав, що треба впродовж найближчих п'ятьох років щороку будувати по 300 кораблів для потреб оборони і торговельної фльоти. Тепер заплянувано в новому фінансовому році збудувати тільки 59 кораблів, але це рішуче замало, коли ЗДА мають втримати свою морську силу на потрібному рівені, бо велике число кораблів, збудоване під час другої світової війни є перестаріле. Американські фірми можуть будувати стільки кораблів, скільки вимагає інтерес цієї країни.

ДИРЕКТОРИ ВЕЛИКИХ КОРПОРАЦІЙ зізнають в Палатній Комісії Способів і Заходів в справі скасування деяких податкових полегш від інвестицій у більші підприємства. Представники Компанії Кемпбелл Суп, Пенсильванської Залізниці і Американської Телефонічної і Телеграфічної Компанії вповні підтримали урядовий проєкт, щоб скасувати податкову полегшу від інвестицій. Представники інших промислових компаній виступили проти урядової пропозиції. Представник Торговельної Палати ЗДА домагався, щоб Конґрес відкинув урядовий проєкт. Представники інших компаній домагалися спеціяльних полегш для себе, щоб компанії могли розбудуватися.

20-го ВЕРЕСНЯ НЕ БУЛО АНІ ОДНОГО американського вояка в Домініканській Республіці, бо день раніше всі американські збройні сили залишили цю країну після 17-місячного там побуту. Американські війська прибули були до Домініканської Республіки 28-го квітня 1965-го року, 4 дні після того, як там почалася була громадянська війна. Крім американських військ були в Сан Домінго ще й війська 5-ох інших американських держав, які також виїхали з Сан Домінга. Командантом всіх військ був бразилійський генерал Альваро Альвес да Сільва Бреґа. Він сказав, що „місія для втримання миру с дуже важка".

У СВІТІ

„ЧЕРВОНОҐВАРДИСТИ" В ШАНХАЇ, В КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЇ, НАПАЛИ НА ДІМ 75-літньої вдови по засновникові Китайської Республіки Сун Ят-сені, пограбували й поруйнували все, що там знайшли, і зажадали від старенької Соонґ Чінґ-лінґ — це її дівоче прізвище, під яким вона живе — щоб вирeклася всього свого добробуту під загрозою репресій. Червоноґвардисти закинули вдові по Сун Ят-сені, яка пристала була до комуністичного руху і є однією із сеньорок компартії в Китаї, що вона тільки за зверхньою фірмою є комуністкою, а насправді сприяє капіталізмові. Д-р Сун Ят-сен був засновником і керівником революційного руху в Китаї, який довів в 1912 році до скинення династії Манчу і проголошення республіки. Він став її першим президентом.

ЄҐИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ҐАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР КАЗАВ АРЕШТУВАТИ провідників 40-членної делегації найвидатніших арабських діячів з Ємену, які прибули до Єгипту два тижні тому, щоб старатися в Нассера за зміну його політики супроти Ємену. Виарештувавши їх, Нассер передав до Ємену фальшиву вістку, наче б єменський прем'єр, який був у складі тієї делегації, зрікся свого становища, та наказав єменському президентові, своєму ставленикові, призначити новий уряд, що складається виключно з „нассеритів". Нассер тримає в Ємені 70.000 свого війська.

ПРЕМ'ЄР РОДЕЗІЇ ІЄН СМІТ РОЗПОЧАВ ПЕРЕГОВОРИ з двома членами британського уряду, які прибули з Лондону до столиці Родезії Селсбері з вимогами, щоб уряд Ієна Сміта признав суверенність Британії над Родезією і змінив конституцію в такому напрямку, щоб загарантувати в будуччині правління муринській автохтонній більшості. Сміт заявив, що питання суверенности Родезії не може бути предметом торгів.

ЗАХІДНЬО-НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ЛЮДВІҐ ЕРГАРД ЗАЯВИВ перед своїм від'їздом до Вашингтону, що плянований міжнародний договір проти поширення атомової зброї не повинен перешкодити атомовій стратегії Атлантійського Союзу (НАТО). Такою обережною заявою Ергард виминув відповідь на запит, чи він у своїх розмовах з президентом Джансоном буде наполягати на право Німеччини мати атомову зброю, чи вирeчеться її, щоб уможливити Америці договоритися у справі згаданого договору з Совєтами.

ВІСІМ ДЕРЖАВ, В ТОМУ ЧИСЛІ З'ЄДНАНІ ДЕРЖАВИ, ПОГОДИЛИСЯ НА відсунення терміну заплати індонезійських боргів. Індонезія винна Америці, шістьом західньо-европейським державам і Японії разом 1.200.000.000 дол., а комуністичним країнам 1.400.000.000 дол., здебільша за доставу зброї. На конференції тих візьмох некомуністичних держав в Токіо вирішено перевести в грудні цього року нараду в Парижі над пляном санації індонезійської економіки.

Де Каценбах найменований на державного підсекретаря

Вашингтон. — Президент Джансон 21-го вересня на пресовій конференції повідомив про великі зміни в Державному Департаменті і в своєму кабінеті: дотеперішній головний прокурор ЗДА Ніколас Каценбах найменований на заступника державного секретаря Діна Раска і займе становище по Джорджеві Боллові. На третє становище в Державному Департаменті найменований Юджін В. Ростов, а на четверте щодо ранги амбасадор до Москви Фой Д. Колер, який буде заступником підсекретаря в політичних справах. Президент вже давніше згадував, що Раск не хоче бути безконечним державним секретарем, тому він дістає тепер нових помічників. Президент заявив, що ще не рішився, кого має найменувати на пост головного прокуратора. З достовірних джерел повідомляють, що на цей пост має бути найменований теперішній секретар рільництва Орвілл Л. Фрімен, але з Білого Дому заперечують цей плян. Фрімена критикують фармери за його рільничу політику. Джордж Болл залишає державну працю і переходить до приватної адвокатської практики. В політичних колах гадають, що Президент найменував де Каценбаха на заступника Раска тому, що він є вповні льояльний до політики Уряду, належить до колишніх близьких співробітників президента Кеннеді і зможе щиро співпрацювати з Раском. В дійсності де Каценбах зайняв на один ступінь нижчий пост від дотеперішнього, і його річна платня буде на 5.000 дол. менша: досі він діставав 35,000 дол., а тепер його річна платня становитиме 30,000 дол. Але фактично де Каценбах буде ближчим співробітником Президента, як підсекретар в Державному Департаменті, як деякі члени Президентового Кабінету. Навіть найближчі приятелі де Каценбаха відмовляються виявити, який вплив матиме ця зміна в Державному Департаменті. Болл мав вплив на европейську політику, бо Раск більше досі мусів займатися політикою у В'єтнамі і на Далекому Сході. Де Каценбах має 44 роки. Він студіював у Прінстоні і в Єйльському університеті право, а після того в Оксфорді в Англії. Він працював як професор в Єйльському та в Шикаґівському університетах і вів приватну практику адвокатську. В 1961-му році він почав працювати в Уряді як підсекретар в Департаменті Справедливости, а пізніше став головним прокуратором ЗДА, очоливши цей Департамент.

Президент вдоволений ситуацією на в'єтнамському воєнному фронті

Вашингтон. — Президент Джансон ствердив на своїй пресовій конференції у минулу середу 21 вересня ц. р., що одиноко адмірал Шарп, головний командант збройних сил на Тихому океані, як генерал Вестморленд, головний командант збройних сил ЗДА у Південному В'єтнамі, вдоволені ходом воєнних операцій на В'єтнамському фронті. Вони розвиваються — ствердив Президент — докладно за передбаченими американськими плянами. Проте Президент відмовився подати будь - який термін, коли В'єтнамська війна може закінчитись. Він ствердив знову, що це залежить виключно від комуністичної сторони, чи і коли вона припинить свою агресію. Поки та агресія триватиме — заявив Президент — Америка даватиме допомогу волелюбному південно-в'єтнамському народові. Президент ствердив далі, що покищо нема ніяких познак, що Північний В'єтнам готов засісти за стіл і повести мирові переговори. Водночас президент Джансон відмовився подати журналістам кошти В'єтнамської війни, відіславши їх до Бюджетової комісії Конґресу, яка розпоряджає докладними цифрами. З інших справ — Президент заперечив, наче б Америка плянувала признати Західній Німеччині атомову зброю.

„МІСС СОЮЗІВКА" НА 1967-ий РІК

Рома Романюк, яку окреме жюрі обрало на „Місс Союзівку" на 1967-ий рік під час великого союзового фестивалю на Союзівці в суботу, 17-го вересня. В склад жюрі входили два голлівудські фільмові артисти Джек Пеленс і Майк Мазуркі, дві „Місс ЗДА" Мішел Мітрінко і Марія Рибчук, пані Квітка Стецюк і трьох інженерів: Ярослав Рубель, Олександер Климко і Орест Бедрій. Рома є донькою пані й інж. Романа Романюків з Лонг Айленд Сіті, є студенткою Ню-Йоркського Технологічного Інституту на другому році та студіює мистецтво. Належить до Пласту та інтересується спортом. Рома має трьох братів і вся їх родина належить до УНСоюзу. На її дружок були обрані Марія Кундревич з Філядельфії і Аркадія Колодій з Джерзі Сіті.

ПРОВІД ДЕЛЕГАЦІЇ ЗДА в ОН

Керівники американської делегації на 21 сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй: перший зліва віце-президент Гюберт Гомфрі, посередині державний секретар Дін Раск та поруч нього амбасадор ЗДА в ОН Артур Голдберґ. Генеральна Асамблея розпочала свої наради 20-го вересня ц.р. і триватиме до 20-го грудня. Вона має денний порядок з 93-ох точок. Тепер ведуться там генеральні дебати.

Президент Філіппін закликає азійські держави й СССР взяти мирову ініціятиву

Об'єднані Нації. — Філіпінський президент Фердинанд Маркос звернувся у своїй промові перед Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй у середу 21 вересня ц. р. до азійських держав заступлених в ОН, та до Совєтського Союзу, щоб вони разом взялися за мирове посередництво у В'єтнамській війні. Маркос покликався на прецедент, що за посередництвом СССР відбулася успішна конференція у Ташкенті, яка закінчила воєнні дії між Індією і Пакістаном. Водночас Маркос потвердив, що Філіппіни, Малайзія і Таї (Сіям), які запропонували були своє посередництво у В'єтнамській справі, будуть продовжувати свої зусилля. Він запропонував, щоб в Об'єднаних Націях скласти Політичну групу азійських держав, „без уваги на їх ідеології", бо — мовляв — всі азійські проблеми повинні розв'язуватись на азійському форумі. Така Політична комісія для азійських справ була б відповідником Економічної комісії для азійських держав, що її покликали до життя Об'єднані Нації. Однак заклик Фердинанда Маркоса не знайшов теплого відгуку серед слухачів в Генеральній Асамблеї, а совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико і амбасадор СССР в ОН Микола Федоренко демонстративно не слухали його промови. Філіппіни вислали 2.000 своїх вояків у допомогу Південному В'єтнамові і комуністи вважають Філіппіни за „пахолка Америки", так само, як і Таї (Сіям).

Білоколос очолює 18-особову делегацію УССР до ОН

Ню Йорк. — На нову сесію Ассамблеї Об'єднаних Націй прибула делегація Української Совєтської Соціялістичної Республіки в числі 18 осіб. Делегацію очолює міністер закордонних справ УССР Дмитро Білоколос. Крім Білоколоса офіційними делегатами є постійний представник УРСР при ОН Сергій Шевченко, депутат Верховної Ради Юрій Шевель, міністер високого, середнього і спеціяльного технічного шкільництва Віра Дмитрук і член міністерства закордонних справ Михайло Паляничко. Заступниками цих офіційних делегатів є голова юридичного-правної комісії Ради міністрів УРСР Олекса Якименко, Анатоль Бойко, Юрій Мацейко і поет Дмитро Павличко. У складі делегації є ще три інші члени постійного представництва УССР при ОН, а саме Юрій Кочубей, Микола Беркан, і Віктор Черняєвський, як також Олекса Оскома, Геннадій Биков, Леонід Болботенко, Борис Корнієнко, Іван Непийвода і ще один поет Іван Драч. Офіційні делегати, як і їхні заступники, мають право голосування на нарадах ОН.

Помер Поль Рейно, колишній прем'єр Франції, що передбачував 2-гу світову війну

Париж. — Поль Рейно, колишній кількакратний міністер фінансів і прем'єр Франції на початку світової війни, помер на 88 році життя. Він брав активну участь у політичному житті Франції впродовж останніх 47-ми років, займаючи різні становища. У 30-их роках він переконував своїх земляків і британських державних мужів у конечності збройтися та запобігти відродженню німецького агресивного мілітаризму, який може довести до нової великої війни. Він був французьким прем'єром, коли вибухла друга світова війна та спротивився, щоб Франція капітулювала перед німцями. Маршал Петен, який став тоді головою французької держави й уряду — видав його німцям, які тримали його в концентраційному таборі до часу приходу американців. Рейно встиг ще дати 100.000 франків з державної каси тодішньому підполковникові де Голлеві, щоб той виїхав до Англії і там організував другу французьку армію.

Репрезентанти УНС візьмуть участь у Крайовій Конференції Братських Організацій

Міннеаполіс, Мінн. — Від понеділка до середи, 26-28 вресня в готелі Радіссон у Міннеаполісі відбудеться 80-та з черги Крайова Конференція Братських Організацій Америки і Канади, і в ній візьмуть участь представники Українських Братських Організацій. Український Народний Союз репрезентуватимуть на цій Конференції гол. предсідник Иосип Лисогір, який належить до Управи Конференції, гол. секретар д-р Ярослав Падох, гол. касир Іван Кокольський та гол. радний д-р Михайло Данилюк. Напередодні цієї Конференції відбудеться концерт, влаштований силами братських організацій. В цьогорічному концерті, що відбудеться в готелі Радіссон о год. 2-гій пополудні візьме участь вісім братських організацій з дуже різноманітною програмою, з виступами оркестр, співаків, танцюристів МУН і СУМА в Міннеаполісі. Спільна група цих танцюристів під мистецьким проводом Петра Королевича і Анатоля Кушніра відтанцює запорозький герць, гопак і метелиця. Місцева українська громада заповідає чисельну участь в цьому концерті.

У Клівленді відбувся похорон сл. п. проф. Володимира Радзикевича

Клівленд, Огайо. — (зрв). — Дня 17 вересня ц. р. сумна українська громада Великого Клівленду відпровадила на вічний спочинок проф. Володимира Радзикевича. Ранком цього дня заупокійну Службу Божу в українській католицькій церкві св. Петра і Павла відправили о. д-р Мирослав Любачівський, о. Тарас Дурбак та о. Євген Боднар. Зворушливу проповідь під час Богослужения виголосив учень цього колишнього професора львівської академічної гімназії, о. Т. Дурбак. Репрезентативні ланки місцевих осередків СУМА та станиці Пласту взяли організовану участь з прапорами в усіх похоронних обрядах. Понад тридцять членів родини, разом з численними представниками місцевої української громади відпровадили сл. п. Покійника на вічний спочинок. Між членами родини були його брати д-р Юліян з Балтимору та Олександер з Дітройту. Надгробну панахиду відслужили, крім згаданих душпастирів, також о. Іван Оришкевич та о. Микола Павлишин. Поміж квітами над свіжою могилою видніє теж вінок з написом: „Великому Українцеві — Провід ЗЧ ОУН". Поховано проф. В. Радзикевича на кладовищі біля нової української церкви ім. св. Андрея. Прощальні промови виголосили — д-р Михайло Пап від імени НТШ, Софія М. Бура від Головної Управи СУМА, Михайло Жданn від Шкільної Ради УККА, мґр. Степан Воляник від Управи Українських Злучених Організацій м. Клівленду, д-р Мирослав Мичковський від Управи Т-ва „Рідна Школа", ред. Осип Новицький від Комітету Станиславівщини, інж. Григор Бобків від ОУ „Пласт" і Братства Дивізійників, та Теофіль Цішкевич від осередків СУМА в Огайо, що зложив на домовині проф. В. Радзикевича подушечку в національних, блакитно-жовтих кольорах із відзнакою СУМА та ґронами живої червоної калини. О-після громада об'єднaлась молитвою, щоби земля Країни Великих Озер була пером колишньому сеньйорові української метрополії в Огайо.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІТАЮТЬ ГОЛОВУ ПУН ОБІДОМ

Філядельфія. — У Філядельфії, в неділю, 25-го вересня відбудеться зустріч з головою Проводу Українських Націоналістів Олегом Штулем-Ждановичем, як і його прибув разом із своєю дружиною на офіційні відвідини до ЗДА. Зустріч відбудеться в залі „Бурґунді" в готелі Бельв'ю - Стратфорд і почнеться о год. 6-ій увечорі та закінчиться бенкетом. Зустріч організують філядельфійські відділи таких організацій: Організація Державного Відродження України, Український Золотий Хрест і Академічне Товариство „Зарево". Під час бенкету ред. Штуль-Жданович говоритиме про визволення України і діяльність української еміграції.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗУСТРІЧ ІНЖЕНЕРІВ

Союзівка, Кергонксон. — Товариство Українських Інженерів заплянувало на суботу і неділю, 1 і 2 жовтня осінню товариську зустріч з раутом на оселі Українського Народного Союзу „Союзівка" в Кетскільських горах. В рамках цієї зустрічі відбудуться в суботу на кортах „Союзівки" тенісові змагання, що їх переведе разом з інженерами Карпатський Лещетарський Клюб. В ту ж суботу, після полудня відбудеться пленарне засідання Головної Управи Товариства Українських Інженерів, а ввечері вечер'я, під час якої відомий поет інж. Євген Маланюк говоритиме про поезію Ліни Костенко. Вечір в суботу призначений на веселу програму і раут.

„БАТЬКІВЩИНА" МАЄ НОВОГО РЕДАКТОРА

Торонто. — З днем 1 вересня ц. р., на передодні З'їзду СГДКанади, який відбувся в днях 3-4 вересня 1966 р. в Ошаві, Онт., Дирекція Видавничої Спілки „Батьківщина", призначила на пост редактора органу „Батьківщина" нового головного редактора мґр Михайла Пороника, який уже редагував той часопис у роках 1957-1959.

КОЛИШНІ ВОЯКИ УПА МАЮТЬ НОВУ УПРАВУ

Торонто. — На Першому спільному з своїми побратимами в Канаді з'їзді кол. вояків УПА, який відбувся в Торонті у днях 3 і 4 вересня ц. р., і на якому були заступлені коло 15 осередків Об'єднання кол. Вояків УПА, обрано нову Управу в такому складі:

О. Герега — голова, В. Сорочак — заст. голови, М. Озимко — секретар, І. Дмитрик — скарбник, Ю. Котляр — сусп. опіка, С. Гула — предст. до ОВВУА, В. Дашко — заст. голови на Канаду, М. Миґус — скарбник на Канаду. Вільні члени: І. Хома, О. Жигар, Ю. Лопатинський, П. Миколенко, Є. Штендера.

Провірна Комісія: В. Ґудзик, І. Дерев'яний, С. Роґатинський. Зап. члени — Я. Струтинський і К. Маличевський.

Товариський суд: д-р П. Потічний, П. Гнатюк, С. Рьопка. Зап. члени — І. Шанковський, В. Коваленко.

— Це був 7-ий з черги з'їзд Об'єднання кол. вояків УПА Америки.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

„Ревізіоністи" і „троцькісти"

Публічний діялог між Москвою і Пейпінґом, на сторінках совєтської та комунокитайської преси й у їхніх радіопередачах, давно зійшов з рівня диспуту на ідеологічні теми на рівень звичайної лайки. Китайські комуністи від деякого часу прозивають большевиків „ревізіоністами", а московська „Правда" охристила тепер китайських комуністів іменем „троцькістів": в очах комуністів ці назви є найбільшими образами.

Насправді, совєтський „ревізіонізм" проявляється у переході з суворої зцентралізованої плянувальної системи господарства із накидуваними нормами продукції та твердими цінами — на систему дещо вільнішого плянування, керівництва й калькуляції цін, на базі коштів продукції, запотребування та збуту. Поза тим — під „ревізіонізмом" можна розуміти перехід від системи явного поліційного терору, масових арештувань і заслань на систему більш рафінованих шикан і переслідувань, з потаємними арештуванням та тероризуванням громадян позбавленням їх праці. Очевидно, що система партійного тоталітаризму, диктатура партійної кліки, спертої на могутній військово-поліційний і бюрократичний апарати, залишилась та сама. А у відношенні до України й інших „союзних" та „автономних" неросійських республік політика культурної асиміляції й економічної експлуатації продовжується з ще більшою силою.

Знову ж комунокитайський „троцькізм" — це хіба популярне окреслювання того догматизму, що його проповідував колишній суперник Леніна, Лев Бронштейн-Троцький, убитий висланцем Сталіна в Мехіко 20 серпня 1940 року. Зрештою, коли 1 жовтня 1949 року 12 китайців, між ними Мао Тсе-тунґ, заснували Комуністичну партію Китаю, то в проголошеній тоді її програмі заповідалось: „свободу думки, мови, друку, зборів, організацій, листування, особи, замешкання, релігійного визнання, свободу процесій і демонстрацій". Заповіджено так само, що „февдальна і півфевдальна система землевласництва буде перетворена на систему селянського землевласництва. Будуть забезпечені економічні інтереси і приватна власність робітників, селян, дрібного міщанства і працюючої інтелігенції". На тлі нинішньої дійсности в Китаї з хуліганами-„червоноґвардійцями", що під охороною поліції тероризують мешканців міст і сіл, переводячи „культурну революцію" — ті обіцянки китайської компартії з-перед 17-ох років звучать як найбільший глум і обман.

Комунізм узагалі давно став одним великим обманом — чи він „ревізіоністичний" чи „троцькістський". Комуністичний державний капіталізм з системою всеохоплюючої партійної диктатури давно здискредитував теорію безклясового суспільства з рівним розподілом земних дібр. І нові експерименти в СССР та в комуністичному Китаї, хоч і взаємосуперечні, віщують скоріший чи пізніший загин комуністичних держав.

Інфляція загрожує світові

Інфляція, про яку вже широко говориться у ЗДА, не є проблемою лише З'єднаних Держав: обниження відсотка прибутку і підвищення цін на товари характеризують господарську дійсність в усьому світі. Інфляція, чи радше загроза інфляції, стала вже світовою проблемою.

Як виглядає загроза інфляції в інших країнах, можна бачити з порівняння теперішніх цін із цінами з-перед десяти років. Так, наприклад, у Бразилії, за товар, що коштував у 1955 році 3 доляри, треба платити тепер 100. Дуже зросли ціни також у Британії, яка колись була зразком стабільности. Причиною інфляції є завеликий попит на товари, чи також на послуги, що їх треба оплачувати збільшеними сумами грошей. Часто цей попит викликає завелика кількість грошей на ринку. Тож запобігти інфляції можна через зменшення цього попиту. Довгий час велике опроцентування позичок відбирало охоту позичати, і в такий спосіб зменшено кількість грошей на ринку.

Рада Федеральних Резерв реґулює постачання грошей на американському ринку. Останнім часом ця державна фінансова аґенція зменшила доплив готівки до американської економіки, обмежуючи кредити. Чому? Щоб зменшенням готівки врятувати інфляційний спадок вартости доляра. Уряд також почав заходи для рятування країни від інфляції. Перший крок в цьому напрямі — затримка податкових кредитів для промислу. Це дуже делікатні заходи в порівнянні із заходами, стосованими в інших країнах.

Ось, наприклад, у Бельгії впроваджено урядову контролю цін. В Голляндії введено монетарні й бюджетові обмеження. В Німеччині визначено границі для цін і платень. Те саме зроблено в Британії, а за нею в Канаді. Канадійський міністер фінансів заявив недавно у парляменті, що Канада мусить піднести податки й обмежити видатки уряду навіть на медичну допомогу. Прем'єр Британії Вільсон навіть проти волі своєї власної партії підніс податки в країні, підвищив банкове опроцентування позичок, зменшив видатки уряду, затримав підвишку цін і платень на півроку, щоб рятувати англійський фунт. Політика Вільсона проста: щоб Британія могла витривати і стати продуктивнішою, вона мусить застосувати в економіці політику „стягненого паска", знизити свій життьовий стандарт.

Таких драстичних засобів не бачимо у ЗДА. Президент Джансон все ще закликає підприємців і робітників, щоб вони самі зрозуміли господарське становище і не підносили цін на товари, з одного боку, та не вимагали завеликих платень, з другого. Економічна рада Президента визначила межі, в яких може йти підвищення платень і цін без шкоди для економіки країни. Якщо б ці межі були затримані, наша країна, а з нею і ввесь світ можуть врятуватись від інфляції. Бо ЗДА — це не тільки наймогутніша, але й найсильніша економічно держава і від її господарської стабільности залежить стабільність світової економіки.

ТРАГЕДІЯ В ДАЛЛАСІ

Незабаром мине три роки під дня убивства президента Кеннеді в Далласі, але ще й досі чимало людей уважають, що справа цього злочину повністю не вияснена. Англійський політичний коментатор Генрі Ферлі у своїй статті в „Ню Йорк Таймсі" під заголовком „Не змова, але можливі два вбивники" твердить, що не тільки ми, сучасники, але й майбутні покоління не знатимуть усієї правди про те, що сталося в Далласі 23-го листопада 1963 року.

Про убивство президента Кеннеді окрема, найменована президентом Джансоном комісія на чолі з головним суддею Найвищого Суду ЗДА Ерлом Ворреном опублікувала довгий звіт. Цей звіт гостро критикували з різних боків, але, на думку Генрі Ферлі, ця критика не вповні виправдана. Ферлі гадає, що переслухання свідків не відбувалися занадто поспішно і не були недбайливо ведені, як твердять деякі критики. Але треба було б глибше вияснити ті деталі убивства, з яких дехто припускає, що, крім Лі Гарві Освалда, був ще й інший убивник. Англійський журналіст вважає, що й тут завинило не слідство, а радше той звіт, який опіблікувала Комісія Воррена.

Цікаво, що громадська думка в ЗДА і в Західній Европі не ставила під сумнів висновків Комісії Воррена. Перші сумніви відносно того, чи завинив ще хтось, крім Освалда, в смерті Кеннеді, виникли в Европі. Та вони не справили помітного враження, і люди лише дивувалися, як професор новітньої історії в Оксфордському університеті Гю Тревор - Ровнер відважується вмішуватися до цієї справи. Після цього виступу в Британії справа втихла.

Але ті британські інтелектуали, які вороже ставляться до ЗДА, наприклад Бертранд Расселл, використовують трагедію в Далласі, щоб складати при кожній нагоді протиамериканські заяви. Лондонський кореспондент „Вашинґтон Посту" недавно повідомляв, що наставлені проти ЗДА англійці навіть доконані Чарлзом Вітменом у стані раптовного божевілля вбивства в Остені зв'язують з атентатом проти президента Кеннеді.

З подібними заявами виступають інтелектуали у Франції, в країні, де ще недавно такий визначний державний муж, як Жорж Бідо, колишній прем'єр і міністер закордонних справ, керував змовою на життя де Голля за його політику у відношенні до Альжиру.

Журналіст Ферлі твердить, що в Америці тільки в південних стейтах говорили про можливість політичної змови проти президента Кеннеді. Праві кола твердили там, що це була змова комуністів, щоб позбутися популярного демократичного Президента — першого католика на цьому високому становищі. Натомість ліві елементи твердили, що змову зорганізували консервативні кола, щоб позбутися „занадто лівого" президента.

Однак, є й „компетентні" особи, які шепчуть, що Освалд був знаряддям ЕфБіАй, яке хотіло скомпромітувати консервативні праві кола. Ці ж таки особи ширять чутки, що ЕфБіАй — „комуністична організація". Більшої нісенітниці не можна видумати.

Та й всякі інші гіпотези щодо змови проти президента Кеннеді належать до нісенітниць. Бо коли хтось за допомогою змови хоче усунути голову держави, то робить це на те, щоб основно змінити зовнішню чи внутрішню політику Уряду. А що було після смерти Кеннеді? Президент Джансон, заступивши Кеннеді, повів і зовнішню і внутрішню американську політику без найменших змін. Він затримав при собі тих самих дорадників і співробітників, які мали повне довір'я Кеннеді. Отже виринає питання: яка була ціль змовників, що замірились на життя Джана Ф. Кеннеді?

Ферлі, розглядаючи можливість існування двох змовників, приходить до заперечливого висновку. Він пригадує вбивства Юлія Цезаря, австрійського престолонаслідника в 1914 р., змову на життя Гітлера в липні 1944 року і в кожному випадку знаходить очевидну ціль, яку плянували осягнути змовники. В убивстві Кеннеді не видно жадної політичної цілі, і тому годі прийняти гіпотезу, що трагедія 23-го листопада була наслідком змови двох чи кількох осіб.

Такий висновок із проведеного слідства зробила і Комісія Воррена, до якої належали, крім головного судді Найвищого Суду ЗДА, ще й такі особи: конґресмен Джералд Форд — республіканець і Чейз Боґґс — демократ, сенатори Ричард Рассел — демократ і Джан Шерман Купер — республіканець, Джан Мек Клой, Аллен Дуллес і правний дорадник Лі Ренкін.

Чи можна припустити, щоб ці поважні особи з обидвох партій необ'єктивно переводили слідство і склали неправдивий звіт про трагедію в Далласі?

ВІЧНИЙ КАМІНЬ

Недалеко Житомира — невелике селище Головине, а поруч нього — славнозвісні Головинські ґранітні кар'єри.

Майже сто років на цьому родовищі добувають рідкісної краси ґраніти — габронорит і чорний лябрадорит. Це справді „вічний камінь". Будь-яке підсоння протягом століть не залишить на цьому ґраніті ніяких слідів. Він не старіється і завжди гарний.

„Молодь України" подає, що з українського ґраніту у Москві виготовлено багато пам'ятників: головинський ґраніт на мавзолеї Леніна, на підніжжі пам'ятників В. Маяковському, М. Горькому . . .

Український вічний ґраніт, — каже далі часопис, — іде в Англію, Бельгію, Угорщину, Пакістан, Сирію, Чехо - Словаччину; замовляє камінь Італія, а також зацікавилися ним ЗДА.

Д-р Михайло Данилюк

ШЛЯХЕТСТВО ЗОБОВ'ЯЗУЄ

(2)

Виходить, що перша українська еміґрація, ще за часів Орлика, була більш зрілою. Бо ще в 1710 році укладено компроміс поміж представником гетьманських кругів Пилипом Орликом і представником запорозької демократії Костем Гордієнком у т. зв. Орликову конституцію. Тоді, 250 років тому, перша політична еміґрація могла знайти в собі доволі зрозуміння і національного духа, а ось тепер, із претенсіями на модерний політичний актив — якось важко подати одне одному руку...

Колись відбудеться чергова Сесія УНРади, хоч ніхто не знає, коли. Це вже справа не браку фондів, поганої політичної ситуації у світі, смерти кількох визначних людей і т. д. Це — проблема заскорузлости, браку еластичности системи УНРади або свідомого недотримання власних законів, зрештою — неохота йти назустріч бажанням широких громад.

Відомо, що УНРада має трудноці, але також відомо, що ці трудноці в основному персонального порядку, а не національної політики.

Тим часом іде підготова до Світового Конґресу і, дивлячись на методику готування та на апетити кадру, що доґоворюється про Конґрес — можна припускати, що після Конґресу якийсь його орган висловить побажання, щоб Державний Центр далі якось животів собі на здоров'я, а Конґрес скаже, що йому робити... Актив УНРади зайнятий здебільша не дискусією над розбудовою Державного Центру у справжній центр — а збиранням фондів на будинок УНРади в Мюнхені, хоч невідомо, чим цей будинок заповниться, якщо справи й далі так ітимуть. Одначе, є ще одна нагода купити собі дозу патріотизму на показ приятелям — і це добре. Хоч якась діяльність іде, бо то національна проблематика, і справи розбудови державно - політичного центру вже вичерпались. Вони вичерпались у впертості всіх сторін.

III

Упертість — це також прикмета, навіть і провідного кадру. Справа лише в тому, на що цю упертість зуживається. Чи на послідовність договорення чи на „нюанси" групових маніпуляцій — хто кого „виведе у поле"? А чи на розбудову національної політики — чи на розбудову традиційної декламації „про згоду і співпрацю", яка так часто є нічим іншим, як самообманом, навіть свідомим? На шукання нових методів ефективної праці і розбудови нових кадрів — чи на роблення щербин одне одному?

Вибілювати УНРаду, що вона, мовляв, зробила все можливе, щоб посднати політичні сили, не доводиться. Єдине, що вона зробила — це послідовно дотримувалась букви своїх приписів, які, на її думку, не підлягають критиці і змінам. Гладити по голові опозиційні групи за те, що вони виявили хоч якусь охоту ліквідувати частину своїх апетитів і включитись у централізовану національну роботу — також доволі важко. Такої охоти не видно, хібащо натяки на неї, які відбирають всяке бажання другій стороні на цю тему дебатувати. Справа, очевидно, в питанні домінації одними чи іншими. Звідси і психологія виключности по обох боках.

Народна приповідка каже: „один вартий вісімнадцяти, а другий — без двох двадцяти"... Хто знає, чи слово тепер не за кадрами третьої сили, яка стоїть поза рямками активу суперечних сторін? Бо вийти із ситуації хоч і важко, але далеко чесніше, як довбатися у самообмані або прийняти філософію толеранції всякого зла. Зрештою, також по обох боках УНРадової „барикади" є чимало кадру, який був би радий закінчити „війну" і внести з собою конструктивізм компромісу. Деякі кадри обох сторін, а також кадри „третьої сили" напевно згодяться із словами Лінколна, що хтось „може дурити ввесь народ лише якийсь час, хтось може дурити якусь частину народу ввесь час, але ніхто не зможе дурити ввесь народ увесь час"..

Корифей американської демократії Джефферсон у своєму листі до Адамса писав, що він „згідний, що є природня аристократія серед людей. Підстави для цього є чесність і таланти". Немає сумніву, що ми такої аристократії маємо у вільному світі чимало. Маємо людей чести і талантів. По всіх боках „барикади" і поза нею. А старе вірування стверджує, що шляхетство зобов'язує. Не маючи у модерних часах справжньої шляхти, що своїм вихованням, почуттям обов'язку і природнім призначенням стояла б у проводі нашого життя — ми все ж маємо кращу клясу людей у розумінні Джефферсона. І на ній лежить обов'язок взяти керму нашого життя по всіх боках наших „барикад". Це не передбачування нової внутрішньої „революції" — це просто вимога закону самозбереження. Люди чести, відповідальности і вміння у повній ширині нашого екзильного, тут і там народженого існування несуть на собі відповідальність за дальший розвиток або упадок.

Ставка на автоматичне полагодження спорів на базі національної рації сподівання, що люди, які роблять помилки, їх направляють, — покищо провалилась. І навіть страшно про таку ставку подумати, бо можна б було пригадати знову Джефферсона, що у хвилику скрути висловився: „Справді, я трушусь за мою країну, коли подумаю, що Бог є справедливий..."

Доводиться, отже, висунути іншу тезу: історія і майбутні покоління, мабуть, не засудять глибоко всіх помилок цілої нашої маси, а просто назвуть їх відповідними прикметниками і — викинуть у забуття. Але кадр, який стоїть або мусів би стояти у проводі нашого політичного життя — таки стане на осуд історії. Тисячолітня Україна почекає і нас переживе. З проханням „Боже, помилуй нас грішних", надіймося, що переживаємо свій сором перед нею.

(Кінець)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО „НОВУ РЕЛІГІЮ" В КИТАЇ

Покищо не існує в Китаї „нової релігії", про яку пише в своїй статті Мих. Килимний у „Свободі" з 10 вересня ц. р. Ця стаття, очевидно, написана на матеріялах журналістів, що колись їздили до Китаю, а може й жити там, але мало обізнані з його історією та сучасним положенням.

Конфуціянство не є жадна релігія. В ньому немає вчення ані про душу людини, ані про божество або богів, ані обрядів. Великий китайський філософ Конфуцій учив про практичне життя — моральні основи родини, пошана до батьків, пам'ять про тих, що відійшли... Ніде в його вченні немає згадок про безсмертя душі, навіть натяку на неї.

Натомість є часті згадки про Та, або Тієн, що в перекладі означає „небо", — в понятті добра, яке „бачить, слідкує за життям людини, як вона тримається заповітів своїх батьків. Стриманість у житті й гармонія в усіх речах — це головна теза його праці в „Лун Ню" або „Аналектах". Учень Конфуція, Менсіюс, був проповідником його ідей.

Конфуціянство прийшло в духову пустку, яка постала в житті китайців, коли їхня поганська релігія відмерла, зникли жерці, закінчився період творення китайської культури і розпочинався період цивілізації, як говорить про це знаний французький автор Аморі де Рейнкорт у своїй книжці „Душа Китаю — інтерпретація китайської історії".

Можна сказати, що конфуціянство принесло для Китаю те, що римське право для розвитку західньоевропейської цивілізації.

Згаданий Мих. Килимним період правління династії Сунґ не пов'язаний спеціяльно з ідеями конфуціянства: важливе те, що це був один з блискучих періодів історії Китаю. Імператори тієї династії були як батьки для свого народу і пильнували, щоб їхні „діти" шанували та трималися звичаїв. А основою адміністрації була створена століттями система мандаринських іспитів, яка вибирала адміністраторів без огляду на їх походження. Серед них учені були найбільш поважаними особами.

Твердження Мих. Килимного, що ненависть китайців до всього чужого прийшла як результат запровадження комуністичної системи, яка не спромоглася дати ліпшого життя — повне непорозуміння.

Ненависть китайців до всього чужого, до існуючих у світі порядків є результатом довгого процесу завмирання їх духового життя, який почався внаслідок розірвання европейцями ізоляції країни десь наприкінці XVIII стол. Европейська цивілізація з її індустріялізацією і наукою розвіяла віру китайської провідної верхівки в її вищість над усіма іншими народами. Внаслідок розбиття духового життя, порушення соціяльних умовин, знищення авторитету адміністрації, прийшли зневіра і обвинувачення в усьому зовнішніх сил. Звідси — ненависть. В цьому столітті прийшли також до Китаю ідеї комунізму, які знайшли там сприятливий ґрунт серед інтеліґенції.

Учення К. Маркса просякнуте ненавистю до існуючого порядку, який має бути знищений, але не сказано в ньому про те, як будувати новий порядок. Це вчення знайшло в Китаї численних послідовників.

Культ Мао — це відбитка культу Сталіна, з тою різницею, що за спиною Мао стоїть „п'ятитисячорічна історія Китаю".

І. Світ

Я ЗА ЗСА

Щодо української назви USA уважаю за найвідповіднішу „З'єдинені" (або як хтось хоче „З'єднані") Стани (або „Стейти") Америки. Вважаю, що переклад англійського „United" на „Сполучені" фальшивий (сполучений connected), і тому не повинен бути уживаний. Щодо „Штатів", то є нонсенс брати зрусифіковане німецьке слово, вже краще взяти із самого джерела „Стейти". Вважаю, однак, що „Стани" звучать симпатичніше. Переклад „States" на „Держави" не віддає докладно значення цього слова. Тому вважаю, що ЗСА було б найкращим українським відповідником американського USA.

Проф. д-р Осип Андрушків

ПІСЛЯ ПОМИНКІВ . . .

Директором місцевої початкової школи (м. Кіровоград) працює літня, старанна і вдумлива вчителька Марія Андріївна. Дуже любить з дітьми виховувати квіти, прищеплювати їм любов до краси.

І от весною, — розповідає О. Моторний в „Культурі і Житті" з 23 червня, — хутірські бабусі почали готуватися до поминок на грабках, щоб вшанувати померлих. Вчителька також включилася в цю справу. Впорядкували могилки, посадили квіти. Цвинтар обкопали, обсадили терном, поставили ворота. В самий день поминок жінки привели паламаря, і він читав псалтир.

Після того на голову вчительки впало лихо. У районі відбулася грізна розмова:

— На кладовищі була?
— Була.
— Учнів водила?
— Водила.
— Псалтир там читали?
— Читали.

Значить, поширювала релігію, сказали режимники, і відділ освіти підписав наказ про звільнення вчительки з праці.

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(80)

Наслідком цієї любови Франка були сім поезій, недрукованих за життя поета. Вони появилися у київськім виданні аж у 1954-ім році. Згадуємо про любов Франка до Юзі Дзвонковської тому, що вона мала вплив на творчість поета, поза тими поезіями, що він присвятив Дзвонковській, не друкуючи їх за свого життя.

В третьому жмутку славного „Зів'ялого листя" поет згадує про свої три любові. Про дві з них ми вже знаємо: це любов до О. Рошкевичівни і до Йосипи Дзвонковської, про третю буде згадка пізніше. Ось оцінка самим поетом своїх двох перших любовних невдач:

Тричі мені являлася любов.
Одна несміла, як лілея біла,
З зідхання й мрій уткана, із обснов

Сріблястих, мов метелик, відлетіла.
Купав її в рожевих блисках май,
На пурпуровій хмарі вранці сіла.
І бачила довкола рай і рай!

Вона була невинна, як дитина,
Пахуча, як розцвілий свіжо гай.

Явилась друга — гордая княгиня,
Бліда, мов місяць, тиха та сумна,
Таємна й недоступна, мов святиня.

Мене рукою зимною вона
Відсунула і шепнула таємно:
„Мені не жить, то ж хай умру одна!"

І мовчки щезла там, де вічно темно.

(XVI, Б, 86)

Як бачимо, поет пізніше, вже в 90-их роках, вірно дивився на свою любов, називаючи О. Рошкевичівну „лілеєю білою — утканою з зідхання й мрій", яка „відлетіла від нього мов метелик". Йосипа Дзвонковська була „гордою княгинею", яка відсунула поета тільки тому, що сподівалася швидко вмерти і бажала вмерти „одна".

Ми вже згадували, що Франко написав 7 поезій, присвячених Й. Дзвонковській. В поезії „Не схиляй своє личко прекрасне" поет при своїй любові до польки не забував і про свій громадський обов'язок:

Щоб, тебе над життя я кохаючи,
Так добро теж і правду кохав,
Про твоє ущасливлення дбаючи,
Я й про бідних, покривджених дбав.

Ти будь іскрою в мні громовинною,
Що і в мертвому збуджує рух,
Що рве вгору і серце, і дух.
Будь надхнення струєю невпинною,

(І. Книш, 50)

Наведемо ще дві строфи з поезії „Осторога", написаної 10-го листопада 1883 р., яка зачинається стрічкою „Ей, не люби мене, дівчино", бо в цій поезії є та сама думка поета, що в поезії під заголовком „Олі", написаній 24-го листопада 1884-го року, яка то поезія мала бути причиною того, що Франко не одружився з Ольгою Білинською, про що згадаємо пізніше.

В поезії „Осторога" є такі октави:

Ей, не люби мене, дівчино,
Як хочеш жити в супокою,
Мов плідне древо над рікою,
Діток коханих годувати,
Синів давати в школу, в люди,
Дочкам готовить нишком віно,
На власну путь благословляти, —
Зо мною, хто зна, чи то буде,
То ж не люби мене, дівчино!

Бо я борець, моя рибчино!
Бо я робітник твердорукий,
Мене труди ждуть, бої й муки,
Мене ждуть бурі громовії,
Що може й розіб'ють судно те,
В котрім ми поплывем, дитино!
Як зможеш ти тягти весло те
І не злякають бурі тії,
Тоді люби мене, дівчино!

(Там же, 52)

„Плекайте городи праці серед пустелі байдужности!"

(ГОЛОВА ПУН НА З'ЇЗДАХ ОДВУ И УЗХ)

(УНІПС — Ню Йорк) — 3-го - 4-го вересня відбулися в Лігайтоні 35-ий Ювілейний З'зд Українського Золотого Хреста, 28-ий З'їзд Організації Державного Відродження України та Конференція Голів Відділів Академічного Товариства „Зарево".

О год. 12-ій вполудне відбулося урочисте спільне відкриття, а далі З'їзди проходили окремо в приміщеннях Оселі ім. О. Ольжича. Голова Центральної Управи ОДВУ, проф. д-р Богдан Гнатюк, привітав присутнього голову ПУН, Олега Штуля - Ждановича. Слова привіту підтримали численні делегати й гості бурхливими оплесками, вставши з місць.

Далі відчитав проф. д-р Б. Гнатюк привіт - благословення для З'їздів від Митрополитів обох Українських Церков в ЗДА і попросив хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять інж. О. Бойдуника, що помер в закінченій надевції.

З окремим словом виступали: пані д-р Марія Квітковська, Голова Головної Управи УЗХ; Павло Дорожинський, голова Центрального проводу „Зарева" та почесний президент ОДВУ, проф. д-р О. Неприцький - Грановський. У коротких виступах вони порушили ряд важливих проблем, що хвилюють сьогодні українську спільноту в ЗДА чи чекають свого вирішення. Пані М. Квітковська клала натиск на потребу „єдиномислія", як передумову праці системи ОДВУ і БО. П. Дорожинський наголошував нормальність зрізничкованости політичного та громадського життя, але звертав увагу на недопустимість домінування однієї, будь-якої, групи в цьому житті. Змінити цей стан — вважав він основним завданням ОДВУ і БО.

Нав'язуючи до його слів, проф. д-р О. Грановський, підкресливши заслуги ОДВУ, найстаршої в ЗДА громадсько - політичної організації, пригадав делегатам їхню відповідальність за честь організації і її відповідальність за майбутнє. Він підніс також відповідальність ОДВУ в напередодні конвенції УККА та в обличчі неминучого скликання СКВУ. Проте найвищим завданням ОДВУ є — допомога визвольним змаганням нашого геройського народу в Україні. Це завдання націоналісти ОДВУ виконували завжди з честю і повинні виконувати далі, скріпивши знову свої Відділи.

З'їздом проводила Президія під головуванням проф. д-ра Петра Стерча. Звіти дали образ діяльности ЦУ ОДВУ й внутрішніх проблем, між якими домінує питання реорганізації Відділів шляхом притягнення молодшого покоління.

Увечері 3-го вересня відбувся при вщерть виповненій залі Бенкет для відзначення 35-ліття Українського Золотого Хреста, яким проводила пані Оксана Генґало. Виголошено ряд привітів, між іншими вперше вітав цю заслужену організацію Головний Предсідник УНСоюзу, п. Й. Лисогір, що прибув в товаристві кількох членів Головного Уряду.

Головною точкою Бенкету був короткий виступ Голови ПУН, який висловив свою радість з приводу повної зустрічі з членством УЗХ, з яким вперше зустрівся був десять років тому на Ювілеї 25-ліття у Дітройті, що пригадувала пані Павлина Різник, відкриваючи Бенкет. Він подякував за вклад УЗХ у підтримку Визвольних Змагань, від допомоги Карпатській Україні до підтримки останньої акції на розбудову націоналістичного осередку в Европі, який потрібний для рівноваги нашого життя в діяспорі, бо ж коли маса еміґрації знаходиться за океаном, то Україна лежить в Европі і там не можемо обійтися без міцних баз.

Закликаючи „плекати городи праці серед пустелі байдужности й приватн", Голова ПУН закликав до звернення очей і сердець до Рідних Земель, на яких іде шалений наступ ворога, але й завзятий спротив українського народу, що породив молоде покоління позбавлене страху перед терором.

Другого дня З'їздів, делеґати вислухали Служб Божих. Голова ПУН взяв участь у св. Літургії, що її правив о. митроф.прот. Данилевський.

Після обіду відбулася спільна сесія всіх учасників обох З'їздів і Конференції. З основною доповіддю виступив Голова ПУН в основних справах.

Нашу добу він назвав добою перемоги націоналізмів, висловлюючи певність, що недалекий час визволення і України шляхом розвалу останньої колоніяльної імперії. Але розвал не прийде сам, ми мусимо посилювати зовнішній тиск на імперію і внутрішні процеси. Для цього ми повинні перейти в наступ і лише опортуністи можуть не вірити в перемогу правди в зударі з облудою ворога.

Короткими штрихами дав Голова ПУН образ своїх поглядів на актуальні проблеми нашого життя в діяспорі та характеристику стану в Україні. Наче б доповненням його доповіді, був блискучий виступ Ярослава Гайваса, що говорив на тему: „ОДВУ в житті українців в Америці". Доповідач з'ясував ставлення ОДВУ, а тим і УНРуху до таких проблем, як СКВУ, Конвенція УККА тощо.

З'їзд вшанував пам'ять незабутніх борців О. Сеника - Грибівського та Миколи Сціборського панахидою і хвилинною мовчанкою в роковини їх трагічної смерти.

Наспіла безліч письмових привітів для З'їзду ОДВУ, виголошено багато усних, між якими відзначився привіт проф. Степаненка, Голови Представництва ВО УНРади в ЗДА.

Наради З'їзду ОДВУ спрямувалися до великих проблем і всі спалахи особистих пристрастей швидко погасли. Новообрана Центральна Управа представляє найширший вахляр. Було багато взаємних перепрошень, подано собі руки й прибіцяно працювати разом для добра української спільноти в ЗДА й Україні.

Центральну Управу ОДВУ очолив проф. д-р Б. Гнатюк, Головну Управу УЗХ — п-ні Марія Квітковська.

Під час нарад з'їздів, Голова ПУН зустрівся з представниками ОРДП, що прибули на З'їзд ОДВУ: проф. М. Степаненком, маґістром Нагорним та д-ром Т. Сендзіком. Поруч Голови ПУН були присутні діячі ОДВУ — Я. Гайвас, Д-р Зенон Городиський і д-р В. Михайлів. Предметом розмов були важливі питання нашого суспільно - громадського та політичного життя. Після розмови й виміни думок в приязній атмосфері, устійнено відбути ще одну зустріч перед поворотом Голови ПУН до Европи.

— (УНІПС)

Українська радіопрограма у Філядельфії відзначує своє 15-річчя

Філядельфія. — Радіопрограма імени Володимира Блавацького, що її кожної суботи веде в часі від 8-ої до 9-ої год. уранці колишня артистка Львівського Театру Евдокія Дичко-Блавацька, відзначує своє 15-річчя. Радіопрограму започаткував був 28-го вересня 1951 колишній директор згаданого Львівського Театру Володимир Блавацький і він вів її до кінця 1952 року. Після смерти Володимира Блавацького 3-го січня 1953 радіопрограму перебрала на себе дружина цього театрального діяча пані Евдокія і вона веде її досьогодні, присвоївши їй ім'я свого чоловіка. Радіопрограма імени Блавацького у Філядельфії сповняє і культурну ролю, приносячи часто спеціяльні літературні передачі, і втішається підтримкою громади, головно українських купців, які у великій мірі спонзорують її.

Філядельфія, Па.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА ОКРУГА УНС ВІДБУЛА СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ

Неділя 11 вересня залишиться на довго в пам'яті союзовнців філядельфійської округи. Вже від 10-ої години уранці члени комітету на чолі з головою Ярославом Щербаком почали приготовлятись до зустрічі гостей. Погода була гарна, то й гості почали з'їжджатись зі всіх сторін вже від год. 11-ої перед полуднем.

Точно о год. 3 по пол. дир. Евстахій Мінчак привітав гостей в імені святочного комітету й Честерської громади, а відтак передав ведення свята голові Окружного Комітету Степанові Гавришові. Голова Округи привітав гостей і союзовців в імені Окружного комітету, з'ясовуючи ціль свята.

Перша виступила „Міс Союзівки" Маріянна Сухенко з сестрами Катрусею і Лідою, які відспівали пісні „Сховалось сонце за горою" і „Подай рученьку". Зібрані гості нагородили молоденьких співачок рясними оплесками, а вони за це відспівали іще „Білі Каштани". Це був останній виступ Маріянни Сухенко як „Міс Союзівки" тому, що вже 16 вересня треба було віддати корону іншій красуні. Степан Гавриш подякував панні Сухенко за те, що вона як „Міс Союзівки" завжди підкреслювала, що належить до філядельфійської округи.

В наступній точці виступала група молодих танцюристів з Брістолю. Хоч аматори, вони по-мистецьки виконали 6 танків. Найбільшою атракцією був виступ двох 5-літніх сестричок-близнят Лялі і Галі Петрик, які виконали танок „Женчичок". Учителем танцювальної групи є Дмитро Надраґа, а опікуном і фундатором є 362 відділ УНСоюзу під керівництвом голови Осередчука і секретаря Петрика.

Після мистецької програми розпочалась розвагова частина якою проводив заступник голови окружного комітету інж. Іван Скіра. В цій частині програми юнаки Пластової Станиці в Філядельфії і юнаки Осередку СУМА ім. УПА в Філядельфії розіграли футбольні змагання за чашу окружного комітету. Гра була завзята, і виграли пластуни вислідом 4:3, здобуваючи чашу, яку їм вручив в імені окружного комітету інж. Іван Скіра.

Відтак для охочих відбулись перегони в мішках за різні нагороди. Тут показалось, що не лишень молоді хлопці вміють скакати в мішках, але і замужні пані.

Погода була гарна, тому союзовці та й гості з'їхались зі всіх околиць з таких міст, як Бетлегем, Редінґ, Стов, Трентон, Брістоль, Кемден, Мілвіл, Філядельфія. Найбільше гостей прибуло з Кліфтон Гайтс, Честеру і Вілмінґтону. Це треба завдячувати енергійним управам Союзових Відділів в тих місцевостях.

У святі взяли участь гості з Екзекутиви УНС. В цей сам день відбувалось посвячення новозбудованої катедри Української Православної Церкви в Філядельфії і в тому святочному акті брали участь головний предсідник УНС Йосиф Лисогір, головний касир Іван Кокольський, голова Контрольної Комісії д-р Володимир Галан та головний радний Іван Одежинський. По скінченні святочного акту та й бенкету згадані представники Союзу прибули до Честер, де залишились до пізної ночі, розмовляючи з секретарями та й союзовими діячами з різних місцевостей.

Був також Тома Дармограй з Філядельфії, кандидат українського роду на конґресмена до Вашингтону. Був там також декан філядельфійського деканату Української Православної Церкви митрофорний отець Мицик.

Управа окружного комітету є горда з того, що цей перший „Союзовий День" вдався. Це є великий моральний здобуток не лишень для округи, але взагалі для Українського Народного Союзу. В святі взяло участь понад 600 осіб, не враховуючи кількасот дітей.

Управа окружного комітету дякувала комітетові, який підготовляв це свято а саме панам: Ярославові Щербакові, інж. Іванові Скірі, Петрові Тарнавському, директорові Евстахієві Мінчакові, панам Криці, Новакові, Ямчакові, Крамарові, Воскевичеві, Шегінському, Щербі, Баланчукові, Филикові, Данківському, Прасіському, Сеникові, Куркоці і Барилі, як також панам з Вільмінгтону, Честера і Кліфтон Гайтс за те, що безінтересовно працювали і приготовили харчі.

Дуже гарно вив'язались зі свого завдання широковідома оркестра Павла Малинівського і його дружина своїм гарним співом заохочувала молодих і старших до танців.

Степан Гавриш
голова окружного комітету.

Мистецька виставка картин Катерини Білоус-Луцишин

Галерея ч. 2 при Гудсонському Музеї (Тревор Парк, 511 Варбуртон Аве. Йонкерс, Н. Й.) влаштовує від 11-го вересня до 2 листопада самостійну виставку картин п. Катерини Білоус-Луцишин.

Вона виставля цілу низку семі-абстрактів, в яких вона любується, та вважає, що в них вона може висловити себе краще, чим у реалістичних картинах. Українське громадянство знає малярку із виставок у Літературно - Мистецькому клюбі, виставок жіночої творчости, що їх щорічно влаштовує 64 Відділ Союзу Українок, а також з Українського Інституту при 79 вул. в Ню Йорку. Крім цих виставок п. Катерина виставляла разом з іншими американськими мистцями в Ню Йорку та одержала чимало нагород і відзначень.

Тут народжена п. Катерина Білоус-Луцишин є активною членкою 72 Відділу Союзу Українок. Панство Луцишини живуть у Бронксі. Старша донька Ірина є талановитою студенткою Фешин Інституту, а синок Павлусь є учнем 6-ої кляси народної школи.

Маємо надію, що наше громадянство, зокрема мешканці Бронксу й Йонкерсу поцікавляться виставкою, яка є ще одним доказом культурно - мистецького розвитку цієї околиці.

(О. П.)

● У столиці комуністичного Північного В'єтнаму Ганої йде безперервна евакуація різних установ та цивільних мешканців на села, дармащо американське летунство щадить Ганой. Мешканці потребуючи грошей на виїзд і позбуваючись всіх зайвих предметів, продавали за безцін далекосхідні мистецькі вироби, аж урешті оті крамниці дістали наказ евакуюватись. Москалі, французи, японці й інші чужинці в Ганої можуть за безцін придбати самоцвіти й дорогоцінні пам'ятки мистецької старовини.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

о. д-ра Михайла МОСКАЛИКА

†25. IX. 1965, Голир-Горц Німеччина

згадаймо у своїх молитвах нашого ревного Душпастиря, на скитальській дорозі.

Dechant
Dr. Michael
Moskalik
Душпастир для українців і білорусинів
*18. III. 1903
†25. XI. 1965

СТЕФАНІЯ І МАРІЯ ГРИЦЕЛЯК з Рідною
Рочестер, Н. Й.

Замість квітів на могилу свого Співосновника

св. п. проф. ВОЛОДИМИРА РАДЗИКЕВИЧА

вплачуємо квоту 10.00 (десять) дол. на Український Католицький Університет в Римі.

УЧИТЕЛЬСЬКА ГРОМАДА в ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. ОЛЕКСАНДРИ М. СТАРУХ

старшої пластунки у Філядельфії, Па.
приятелі Покійної: М. і Л. Бурчак, Л. Калинич, С. Ривак, Р. і В. Глух, Р. Кобрин і Ю. і О. Стерапка
зложили на ново-закуплений Пластовий Дім 60.00 дол.
За пожертву щиро дякує

СТАНИЧНА ПЛАСТОВА СТАРШИНА у Філядельфії

ПОДЯКА

Дня 31-го серпня 1966 р. у лікарні в Торонто, Онт., Канада, відійшов у Вічність після довгої і важкої недуги, звосмотрений Найсвятішими Тайнами на 83-му році трудолюбивого життя наш Найдорожчий Чоловік, Батько, Тесть, Дідуньо і Брат

сл. п. АНДРІЙ РАЧИНСЬКИЙ

народжений 4-го грудня 1883 р. в с. Гліче, пов. Сокаль, Західня Україна, кол. довголітній управитель вселюдних шкіл в с. Ульгівок, пов. Рава Руська та в с. Мошків, пов. Сокаль, Західня Україна, кол. політв'язень польських тюрем і концентраційного табору в Березі Картуській, щирий патріот і ревний громадський діяч.

Похорон відбувся 3-го вересня 1966 р. в Торонті, з похоронного заведення І. Кардинал і Син до української католицької церкви св. Йосафата, а звідтіль на цвинтар Проспект.

У зв'язку з цим складаємо оцим шляхом щиро-сердечну подяку:

Всеч. о. прелатові Василеві Філевичеві, пароховї церкви св. Йосафата, за уділення Покійному св. Тайни Єлеопомазання та відслуження Панахиди, Вп. о. Володимирові Шараневичеві за відправлення Панахиди, св. Літургії і похоронних обрядів та зворушливе прощальне слово над домовиною; ВПоважному Панові В. Гриникові за щире прощальне слово над відкритою могилою від кол. учителів сокальського повіту; ВПоважному Панові Теодорові Хахулі за сердечне прощальне слово від колишніх учнів Покійного з Ульгівка; всім Приятелям, а зокрема Землякам з Ульгівка і Сокальщини за пожертви на Служби Божі, вінки і цвіти та численну участь у Панахиді і похороні.

Особливу подяку висловлюємо нашому Братові і Дядькові Іванові Палиці та його Дружині за їхню щиру і повну посвяти допомогу при влаштуванні похорону та полагодженні всіх зв'язаних з цим справ.

Вкінці дякуємо всім Тим, що склали нам вислови співчуття і розради усно, телефонічно та письмово.

Нехай усім Вам Всевишній заплатить сторицею за Вашу доброзичливість і справжню любов ближнього.

Безмірним горем прибиті:

АННА РАЧИНСЬКА — дружина
ЯРОСЛАВА КУЛИК — донька з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
АНДРІЙ і ГАЛЯ — внуки
ОЛЬГА ЛИПАЧЕВСЬКА з чоловіком ПЕТРОМ
НАТАЛЯ ТРОХЛЮК з чоловіком АНДРІЄМ і сином ОЛЕГОМ та
ЯРОСЛАВА СОКОЛОВСЬКА — прибрані доньки
ТЕКЛЯ ІВАНЕЦЬ — сестра
ОЛЕКСАНДЕР РАЧИНСЬКИЙ — брат

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Чорноморська Січ" Нюарк — Гартфорд СК, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в неділю, 25-го вересня 1966, о год. 2:30 по полудні на грищі Айронбавнд Філд при Вільсон евню в Нюарку. Передзмаг аматорів „Ч. Січ" — „Рома".

„Тризуб", Філядельфія — „Н. Й.Інтер", мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в неділю, 25-го вересня 1966, о год. 3-ій по полудні на грищі „Н. Й. Інтер" клюбу.

УСК Ню Йорк — „Дойчунгарн", Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 25-го вересня 1966, о год. 4-ій по полудні на грищі Метрополітен Овал у Маспет, Н. Й. На цьому ж грищі дві години раніше зустріч між НСК Бруклин — Грецько-Ам. СК.

— o —

„Ч. СІЧ — „ТРИЗУБ" 4:1

Нюарк, 11-го вересня. — Перші мистецькі змагання сезону між першуном ЗДА і віце-чемпіоном АФЛіги притягнули понад 1.000 глядачів. Несподівано для багатьох симпатиків футболу гра була цікава, напружена і повна гарних обосторонніх акцій. Деяка різниця в дружинах суперників була власне в лініях нападів. Цьогорічний напад „Ч. Січі" можна вважати ще більше пробоєвим, як у попередньому році, та продуктивним завдяки чвірці: Чижович, Чайка, молодий і швидкий Вільчак та новий набуток Петро Шорт. Здобутий вислід перемоги над чемпіоном Америки говорить сам за себе.

Змагання почалися змінними наступами, які блискавкою переносилися у підворіття Юркова, то Тарнавського. Воротарі, разом із обороними лініями, лописувалися незвичайною жертвенністю та, за малими виїмками, фер грою. Перші та одинокі ворота першої півгри здобув Шорт із подачі Чижовича на 30-ій хвилині. Спочатку другої півгри повів „Тризуб" декілька грізних акцій, але вже на 52-ій хвилині „Ч. Січ" вела 2:0. Одержавши м'яч від Снилика, Чижович провів його декілька метрів і з 20-ти метрів післав його сильним стрілом в напрямі воріт „Тризуба". Тарнавський прекрасним вискоком намагався зловити стріл, але перед тим м'яч торкнувся голови Джулія і змінив напрям, після чого змилений воротар тільки зміг зачепити м'яч і тоді впав та потерпів важку контузію. На місце Тарнавського, якого відвезено до лікарні, прийшов Літинський. Далі гра проходила в більшості під знаком ініціятиви „Ч. Січі", за виїмком декількох небезпечних моментів під воротами господарів. На 60-ій хвилині Шорт підвищив вислід на 3:0, після нього Яковина скоротив рахунок на 3:1 а на 82-ій хвилині знову Шорт (з подачі Чижовича) устійнив вислід зустрічі, яка закінчилася заслуженою перемогою „Ч. Січі".

В складі „Ч. Січі" виступило п'ять нових молодих змагунів. Дебют Воробця і Ляльки на обороні випав добре і також успішно заграли на крилах брати Вільчаки. Проводові „Ч. Січі" належиться признання за те, що дає змогу молодим українським талантам вибиватися на кращих Футболістів. Склад „Ч. Січі", а якому є два чужинці, такий: Юрків, Воробець, Лялька, Павлишин, Каздоба, Тирнер, Поносъ, Вільчак, Снилик, Чижович, Шорт, Вільчак. Новим ланковим „Ч. Січі" є Євген Чижович. В дружині „Тризуба" були найкращими: Ферейра ст. і Яковина в нападі, та в обороних лініях Луна і Тарнавський. Крім них грали в „Тризубі": Літинський, Ферейра мол., Вотсон, Джуліо, Аяла, Вагнер Мендез і минулорічний „січовик" Монтаг. Суддював Ді Сальваторе.

О. Твардовський

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" ВШАНУВАЛА І. АТАМАНЦЯ

УСТ „Ч. Січ" влаштувало у великій залі січового дому бенкет у честь свого співосновника і кол. голови Івана Атаманця. В цьому бенкеті 10-го вересня взяло участь сто членів і симпатиків „Ч. Січі" та представників різних установ. Між десятками телеграм була теж гратуляційна телеграма від посадника м. Нюарку Г. Аддонція. Приявні члени управи Т-ва і представники установ виголосили ряд привітів. Голова УСТ „Ч. Січі" мгр. Б. Підлуський вручив І. Атаманцеві гарний пропам'ятний трофей зі статуями футболіста, відбиванкарки, тенісиста і шахіста, які символізують активні ланки Т-ва. Після бенкету відбулася забава при звуках оркестри тут народжених вже „січовиків".

НОВИЙ ФУТБОЛЬНИЙ СЕЗОН АМАТОРІВ

Аматорська футбольна дружина „Ч. Січі" розпічне свій сезон 25-го вересня. Наші аматори виступатимуть в ново-повсталій Шейфер Лізі, яка начислює 30 клюбів, поділених на три дивізії: Мейджор, Прем'єр і 2-ї дивізії. „Ч. Січ" входить до прем'єр дивізії. Ланковий і тренер аматорської дружини „Ч. Січі" звернувся до українських футболістів, які бажають виступати в складі дружини, негайно голоситися до Управи, або безпосередньо до Б. Чаплі.

от

— o —

УСК — „ШАМРОК" 3:1

Ню Йорк, 10-го вересня. — Футболісти УСК-у розіграли товариські змагання із шкотською дружиною з ціллю випробування нових змагунів та включення їх до складу першої дружини. Шкоти виявилися твердою і часами брутальною дружиною, яка намагалася здобути всіми способами перемогу над противником із вищої кляси. УСК заграв слабо, головно поміч, та й ціла дружина зраджувала брак інтенсивних тренінгів. Молоді вихованці Смага і Коваленко мають змогу вибитися на добрих змагунів при пильному тренуванні. Г. Бредлі почав тренувати першу дружину УСК-у і можна сподіватися, що він поставить дружині на високому рівні. Резерву і молодші команди тренує Сіоні, бувший змагун і помічник гол. тренера мадридської першодивізійної дружини. Тренінги відбуваються кожного вівтірка від 6-ої години вечором в Сентраль Парку в Ню Йорку.

Засідання Управи УСК-у перенесено на понеділки, на год. 7-му вечором у домівці УСК-у.

І. Дзядів

— o —

„ТРИЗУБ" — ГАРТФОРД СК 1:0

Філядельфія, 18-го вересня. — Склад „Тризуба": Тобарез, Ферейра II, Джуліо, Луна, Вотсон, Монтаг, (Мендез), Яковина, Макаріон, Бенітез, Ферейра I, Вагнер. Одинокі ворота дня здобув Ферейра на 19-ій хвилині, коли довгий цільний стріл Макаріона відбив Сімсон у передпілля. В „Тризубі" заграли найкраще новий набуток Макаріон і Вотсон, а найслабше Бенітез. В дружині Гартфорду визначався Дімейн та воротар Сімс. Обі дружини заграли ці змагання жертвенно і завзято, при тому дуже культурно. В другій півгрі „Тризуб" мав велику перевагу і гра велась майже виключно на передпіллі гостей.

Змагання відбулися у присутності понад 1.000 глядачів на гарному грищі „Гюстон Філд", що його одержав „Тризуб" для постійного користування завдяки заходам О. Яремка, мейора Філядельфії Тейта та бувшого мейора, а тепер президента шкільної ради міста, Дилворта.

Футбол у ЗДА ввійшов у стадію швидкого росту, тому треба доложити всіх старань, щоб наші передові дружини не остали позаду і не були зіпхнені на другорядні місця. Ріст наших дружин залежний від піддержки глядачів, які повинні помагати нашим дружинам чисельною участю. Цієї підтримки потребують наші дружини вже тепер, бо завтра цієї нагоди, яку прогайнуємо, може вже не бути.

Я. Татомир

— o —

„Ч. СІЧ" — „ТАЙҐЕРС" 4:3

Бостон, 18-го вересня. — „Ч. Січ" здобула другу перемогу сезону першостей АФЛіги в гостинному Бостоні з місцевою італійською дружиною „Тайґерс". Гостинними виявилися палкі і щирі прихильники українського спорту і нашої „Ч. Січі" серед українських мешканців Бостону, головно у місцевому осередку СУМА ім. Біласа і Данилишина. Вони дбайливо заопікувалися нашими футболістами та влаштували для них прийняття в домі СУМА. Це прийняття приготовили: інж. Р. Свистун, Управа осередку СУМА у складі: І. Попик, В. Скапрівський, Д. Мельник М. Рогач, С. Микитин, С. Дашавець, та юначки СУМА С. Банадиґа, Г. Попик і Г. Переверзевська та інші.

Змагання проходили на непересічному рівні і мали багато напружених моментів, про що свідчить вже високий вислід 4:3. Перші ворота здобув Чайка з подачі Чижовича вже на 10-ій хвилині, а вирівняння і ведення здобули опісля бостонці. На 30-ій хвилині Чайка вирівняв рахунок першої половини. В другій півгрі мали січовики багато нагод, але здобули лише двоє воріт: В. Чижович стрілив на 79-ій хвилині найкращі ворота зустрічі, а останні ворота для „Ч. Січі" здобув молодий Л. Вільчак на 81-ій хвилині. На хвилину перед кінцем італійці здобули треті ворота. На вирізнення в цій грі заслужили собі: Чайка, Шорт, Павлишин і Воробець. Ціла дружина заграла жертвенно і з великою волею перемоги. Склад „Ч. Січі": Льопера (Юрків), Воробець — Каздоба — Павлишин — Лялька, Снилик — Тирнер, Чайка — Шорт Чижович — Понось (Л. Вільчак).

О. Твардовський

— o —

ПОЧАТОК ОСІННЬОГО СЕЗОНУ В ШИКАГО

„Леви" — „Ганза" 2:1

Шикаґо, 11-го вересня. — Друга половина футбольного року — осінній сезон Шикаґівської Національної Ліги, в найвищій клясі якої грають „Леви" і „Крила", почався зустріччю „Левів" із „Ганзою" — весняним першуном Вищої Дивізії. „Леви" підкріпилися новими змагунами і мріють здобути чемпіонат, а „Крила" також подбали про добрих змагунів з Канади, щоб вдержатися в цій дивізії на наступний рік.

Змагання між „Левами" і „Ганзою", яким приглядалося 500 осіб, були пробою сил, бо обі дружини ще мають зустрітись у фіналі гор за стейтову чашу д-ра Піля. Змагання проходили на високому рівні зі значною перевагою „Левів", напад яких надто комбінував і перестрілював ворота. Ворота для „Левів" стрілили в другій половині: Полюхович на 46-ій хвилині з подачі Ноги і Руїз на 87-ій хвилині з підворітного замішання. Воротар „Левів" Орест Банах записав на своє конто ряд прекрасних оборонних акцій. Ворота для „Ганзи" впали на 63-ій хвилині з наріжникової подачі. Склад „Левів": Банах, Медина, Скороход, Бульба Крат, Кампос, Нога, Корона, Руїз, Полюхович, Дойле Еліяшевський і Гаррісон.

Резерва „Левів" програла з резервою „Ганзи" з рахунком 2:3. Ворота стрілили: Ліонартович та Іваник.

Сумівські „Крила" програли несподівано із дружиною „Швабен" 1:5, мимо підсилення змагунами з Канади. Одинокі ворота для „Крил" здобув Олег Караван.

П. Головатий

— o —

„Тризуб" (аматори) — „Джермен Ам." 3:3

У цих перших ліґових змаганнях ворота для „Тризуба" здобули: Романець 2 і Скульський. Якщо взяти під увагу, що теперішня аматорська дружина „Тризуба" зложена з майже виключно молоденьких змагунів, то цей вислід із сильним противником з Трентону треба вважати за успішний.

Я. Татомир

УСК — НСК БРУКЛИН 3:1

Ню Йорк, 18-го вересня. — УСК започаткував вдало новий сезон „Великої Десятки" НАФСоюзу, висилаючи в бій відмолоджену дружину. В першій півгрі зі союзником вітром УСК міг закріпити високу перемогу, бо пересиджував під воротами Бруклину, але стріли не принесли воріт через брак зіграння і зрозуміння змагунів. Все таки можна вже ствердити, що УСК матиме більше продуктивний напад під проводом мудрого провідника Сіоні, який є рівночасно тренером молодших дружин УСК-у. Перші ворота стрілив для УСК-у Кравець з вільного з віддалі майже половини грища. В другій півгрі УСК мусів пристосувати проти вітру гру низом, чим скоро вичерпав противника. На 55-ій хвилині здобув УСК другі ворота після акції Скора - Ґерлі, стріл якого відбився з-під поперечки в поле, після чого Сіоні притомно спрямував м'яч у сітку. Противник перейшов до протинаступів після цих воріт та навіть вдався до брутальної гри. Маючи за собою вітер, він обстрілював ворота УСК-у. На 70-ій хвилині Лобатон прорвався з м'ячем і стрілив треті ворота для УСК-у. Ворота до УСК-у впали з прориву, коли сильний стріл по воротах відбився від стовпа і пішов у сітку.

В складі УСК-у визначилися: Янг і Бредлі на обороні, Кравець на помочі і Ґерлі, Сіоні та Лобатон в нападі. В другій півгрі прийшов до себе Скора, як теж показалися кращими Коваленко і Шмага.

Резерва УСК-у виграла воковером зустріч з НСК Бруклик (6:0), бо суперники УСК-у не явилися до змагань.

І. Дзядів

ТАРЗАН, ч. 5690. Зетар плянує новий змаг!

WITH A CONVULSIVE SHUDDER, THE GIANT MONGOL COLLAPSED IN DEATH -- AND TARZAN BELLOWED FORTH HIS MIGHTY CRY OF VICTORY!

THE CROWD STARED IN DUMBFOUNDED AMAZEMENT, UNABLE TO BELIEVE ITS EYES--

BUT ZATAR WAS QUICK TO RECOVER. 'A FANTASTIC FEAT,' HE MUSED, 'AND THAT QUALIFIES YOU FOR THE FINAL TEST!'

Вконвульсійному здриганні велетень-монгол загинув... І Тарзан вигукнув свій могутній крик перемоги!

Юрба вирячила очі з приголомшеного здивування, нездібна повірити своїм очам...

Але Зетар швидко опритомнів. — фантастичний подвиг! міркував він. — Він кваліфікує вас до кінцевого змагання!